

նշահի, որ էր սեփական տէր գաւառիս Ամբերդո, զոր յառաջ պապն իմ Վաչէ
[զնեալ էր

ի մեծ սպար-

ապեաէն Զաքարէէ եւ գրեալ ի դուռն եկեղեցոյս զոր խափաներ էր ի չար
[պատահմանց՝

եկեալ ի վերա աշխ-

արհիս, դարձեալ վերստին զնեցաք եւ գրեցաք զիմ զնած այգին յԱշական եւ
[դուռնն Տորո-

զոնոց՝ ի Կարբի իւր հայրենիք՝ ետուն յիմ քնարանս եւ գրեցին զՀամբար-
[ձուռն եւ գրա-

լուսան շ-

ոպոյն պատարագել զՔրիստոս յանուն մեր, եթէ որ խափանէ՝ յիմոց կամ
[յաւտարաց,

անէծս առցէ յերկց սուրբ

ժողովոցն եւ պատասխանի տա առաջի Աստուծոյ ամէն: Կատարիչք աւրհնին
[ի Քրի-

ստոսէ. ամէն: Խաչիկ գր(իչ):

(Էջմիածին, 1961, Յունիս, էջ 43):

Թ Ի Ի 10

«Փոքր դաւթի արեւմտեան պատին ներսից, կամ մեծ դաւթի արեւ-
ւելեան պատին դրսից».

«Ի յառաջնորդութե(ան) ս(ուր)բ ուխտիս Հաղբատա տ(եառ)ն Յոյաննիսի

Ես Գաղա, թոռն Համազասպեանց, զմեր պապանցն յիշատակ,

որ Շատախաչերն տուել ին ու զիմ հաւր միարանութի(ւ)ն արձան-

ապրով հաստատեցի: Տ(է)րս եւ միարանքս սահմանեցին մեզ պատարագ ի
[տաւնի

աւետեաց Ա(ստուա)ծածնին զամէն եկեղեցիքս: Որչափ մեք կենդանի ենք մեր
ծնողաց առնեն եւ յետ մեր ելից՝ մեզ պարտին կատարել ե...

Խորիչահի: Կամեցողք խնդրոյս աւրհնին յԱ(ստուծո)յ»:

(«Հաղբատ», Կարօ Ղաֆաղարեան, 1963, էջ 200):

Թ Ի Ի 11

Մեծ «դաւթում, թաղի վրայ».

«Ի թուի. ՈԿ: (1211) Կամաւն Ա(ստուծո)յ ես՝ Մարծպան, որդի
Սարգսի, թոռն Աւագ Համազասպանց, էտու Սանահնիս ս(ուր)բ Ա(ստուա)-

ծածնիս իմ մաւրն Սթէ հո(գոյն զ)իմ զՓուրէքն յիմ հայրենեացն: Եւ գրեցին

(Թէ)ողո(րոսի գաւրապարի) (տաւնն ամէն եկե)ղէցիք մինչ ի կատարած աշ-

խարհի զ(կէսն Սթե)րն եւ կէսն Խաթունին (եւ յետ ի)մ մահուան՝ կէսն ինձ:

Որ զմեր յոյս խափ(անէ Յուդ)աի մասնակից եւ մեր մեզ(այ տէր) է: Ես
հա(յր)...

(«Սամախիհի...», Կարօ Ղաֆաղարեան, էջ 128-129):

Թ Ի Ի 12

Բարձրաքաչի ժամատան հարաւային պատի ճակտին.

«Թու(ին)

ՈՂ (1221)

Ի թագաւորութե(ան)ն Գէաւրդեա որդոյ Թամարին եւ իշխանութե(ան) ա-